

[Pia Christmas-Møller]

hvertil de handicappede så også søger fra hele landet, og ikke sjældent er tilbudene fysisk placeret i mindre kommuner. I disse situationer kan det ikke være rimeligt, at pensionsudgiften skal afholdes af den aktuelle opholdskommune; her må refusionsreglerne indrettes sådan, at den oprindelige kommune fortsat skal betale fuldstændig på linie med, hvad der gælder for egentlige institutionsophold.

Det rettes der op på med dette forslag, og det er vi fra konservativ side utrolig tilfredse med. Vi er også glade for, at der med forslaget på linie med, hvad der gælder for ældre plejehjemsbeboere, gives adgang til, at man kan flytte fra én kommune til en anden, når særlige forhold taler for det; den mulighed gav vi de ældre plejehjemsbeboere sidste år, og nu får de handicappede samme mulighed.

Vi kan også støtte de lempeligere og mere præcise regler for refusion af udgifter på ældreområdet. Forslaget lægger bl.a. op til, at mange sommerhuskommuner nu kan ånde lettet op for så vidt angår udgifter til hjemmehjælp til borgere, der tager midlertidigt sommerophold.

Alt i alt synes vi, der er tale om et rigtig godt og velgennemarbejdet forslag, som vi håber vil få en god og gedigen udvalgsbehandling med henblik på vedtagelse inden sommer – og endnu en gang tak til ministeren!

**Eva Kjer Hansen (V):**

Med dette lovforslag, som er fremsat af den tidligere socialminister, får vi præciseret reglerne om, hvilken kommune der skal betale for en borgers ophold på en institution.

Efterhånden er der udviklet mange nye institutionstyper, andre boformer og pleje i eget hjem, som nødvendiggør en revision af opholdskommunereglerne. I dag er der en række institutioner, hvis beboere i lovmæssig forstand har bopæl i den kommune, hvor institutionen er placeret. Det kan medføre nogle store udgifter for de kommuner, hvor sådanne institutioner er etableret, som er en urimelig belastning, men da vi gerne ser så mange forskellige boformer som overhovedet muligt for de handicappede grupper, er det nødvendigt med denne ændring.

Derfor fastslår vi med dette lovforslag, at når en borger optages på en institution m.v. i en anden kommune, er det fortsat den tidligere

opholdskommune, der skal afholde udgifterne. Der åbnes samtidig for at kræve refusion i forbindelse med længerevarende hjemmehjælp under midlertidigt ophold i en anden kommune, ligesom det indføres, at krav på refusion skal rejses senest 3 år efter hjælpens ydelse.

Alt i alt skal dette lovforslag beskytte kommuner med institutioner mod risikoen for at få nogle store økonomiske udgifter i den forbindelse, og dermed sikrer vi os vel også imod, at kommunerne kunne forsøge at eksportere nogle af deres økonomisk tunge borgere til andre kommuner. Samtidig vil lovforslaget skabe bedre mulighed for, at også borgere med særlige sociale behov får mulighed for at flytte fra én kommune til en anden, og det synes jeg er vigtigt, for alle borgere skal have mulighed for at flytte; det kan ikke være sådan, at enkeltgrupper skal være stavnsbundne.

Jeg vil gerne kvittere for regeringens positive tilsagn, som jeg tager som udtryk for, at vi forholdsvis hurtigt kan få eksperteret lovforslaget igennem og dermed få iværksat ordningen.

**Lilli Gyldenkilde (SF):**

I SF synes vi, at lovforslagets bemærkninger lyder temmelig fornuftige, om end der, så vidt jeg kan se, bliver tale om noget bureaukrati med denne ordning.

Derfor egner lovforslaget sig fortrinligt til udvalgsbehandling, og den må finde sted, før jeg på SF's vegne vil sige klart ja eller nej til det. F.eks. er det helt oplagt, som der står, at en sommerhuskommune kan få nok at betale, hvis ikke hjemkommunerne betaler hjemmehjælpsordninger for deres pensionister.

På den anden side kan man sige, at f.eks. ophold i en beskyttet bolig eller lign. skal betales af opholdskommunen ud fra den betragtning, at vi ikke, om jeg så må sige, skal kunne eksportere mennesker, der har brug for institutionspladser, fra kommuner, hvor der er mangel på sådanne, over til kommuner, hvor der dog er en vis form for sådanne.

Alt i alt må jeg sige, at jeg vil kigge meget på dette forslag, for der er to ting, jeg er bange for, nemlig en vis form for stavnsbinding, og for, at kommunerne på sæt og vis kan få en slags varetoret med hensyn til, om man må flytte fra det ene sted til det andet, idet de jo skal påtage sig nogle udgifter ved at sige ja til det. Jeg synes, det ville være forfærdeligt, hvis vi indbyggede